

VI. kötet.

Budapest, 1891. november 29-én.

48. szám.

Előlegezett kosár.

Hevesen udvarol Bankó hadnagy a szép és erényes, de szegény kisasszonynak.

- Mondja csak, hadnagy úr, — kérdi tőle a kisasszony, — hány ezer forintra van önnek szüksége, ha nőülni akar?
- Huszonnégy ezer forint a kauczió.
- És van önnek anyyija?
- Fájdalom, nincs, kisasszony.
- No hát nekem sincs.

Baka-sóhaj.

A nyáron a piliscsabai táborban éppen akkor sujtott agyon a villám egy 32-es bakát, mikor teljes felszereléssel őrésre ment.

— Hát már a másvilágra is marsadjusztirungban kell menni a szegény bakának! — sóhajtott fel egyik bakatársa.

Biró előtt.

A járásbíró előtt nagyban folyik a tárgyalás, a szoba telve ügyvédekkel és néhány tanuképen beidézett paraszttal. Midőn a bíró éppen az ítéletet hirdette ki, egy paraszt a hosszú várakozás szülte unalmában közbeásított. Mire a bíró oda szól dühösen a paraszthoz:

— Hogy mer kend ásitozni, mikor én Ő Felsége a király nevében ítéletet hozok?

A paraszt eleinte bárgyu szemekkel nézett a bíróra, mert nem értette szavait, csak aztán kezdett mentegetődni:

— Ich bitte, Herr Richter, ich verstehe nichts ungarisch.

— Az már egészen más, — felelé megnyugodva a bíró.

A furfangos borivó.

Bíró. Miért tagadja le tartozásának a felét, a melyet panaszosnál bor ára fejében csinált?

Vádlott. Megkövetem a tekintetes bíró urat, én nem tagadok el semmit s most is csak azt állítom, hogy a bort megfizettem. De csakis a követelt összegnek a felével tartoztam, mert a bornak a másik fele víz volt, azt tehát nem fizethetem úgy mint a bort.

9-11

Karácsonyi légátus.

— Történeti adoma. —

Nagy diák volt már Kis Péter, mikor Budapestről először ment légációba Baranyába. Mint afféle nagy reményű fiatal ember, még látogatójegyeket is csináltatott, melyekre azt nyomatta szép metszett betűkkel: «Kis Péter másodéves philosophus és légátus-jelölt.»

Igen is philosophus; mert tudni való dolog, hogy a fővárosi tanulók már a gymnázium VII-dik osztályában «philosophusok» voltak (legalább annak tartották magukat), a mennyiben egyik tudományokban gazdag professzoruk tanóráin philosophiát is — hallgattak.

Kis Péter tehát abban az időben már teljesen «érett» volt, ha nem is a vizsgára, legalább a mattyi légációra és így joggal nyomathatta névjegyére, hogy «légátus-jelölt».

Mikor ezt a «condiciót» elvlasztá, akkor még nem tudta, hogy az a kis ormányvidéki falucska ott a hegyek és erdőségek közepette úgy el van dugva minden jámbor halandó szeme elől, hogy legalább is egy napi járó-földet kell megtenni az utasnak, míg a legközelebbi vasuti állomástól elvergődhetik a falu határáig. Csak akkor bámult nagyot, mikor a szelídlelkű igazgató felvilágosította a helyzet szignaturájáról. De azért nem riadt vissza, sőt erős lélekkel indult el apostoli útjára.

Zimankós deczemberi reggel volt, mikor megérkezett Terentásra a vonaton; innen már gyalog kellett tovább utaznia Siklós felé. De hát hol van még Terentáshoz Siklós, ehez meg Matty falu! Bizony sokat és nagyokat kell lépni az embernek, míg áthalad azon a rengeteg erdőségen, mely Terentás és Siklós között fekszik, hozzá még téli időben, mikor a szakadó hó úgy eltemeti a gyalogösvényt, hogy ismeretlen ember el nem igazodik rajta.

Pedig a karácsonyi ünnepek nem váratnak ám magukra, és így a légátusnak mennie kell, ha csak azt nem akarja, hogy ünnepek után érkezzék meg a falujába — rekvirálni.

Nagyot sóhajtott hát Kis Péter és megindult az erdőségnek. Hosszu bolyongás után annyira bele keveredett a sűrűségbe, hogy nem bírta magát tájékozni. Már attól félt, hogy itt reked. No hiszen, az kellene még csak, hogy itt ünnepelje meg a Krisztus születését!

Már egészen beesteledett, mikor a távol sötét ködén át gyertyafényt pillantott meg, mely a faluvégi házak ablakainak egyikén tört keresztül. Megkettőzteté lépteit s félóra mulva elérte az utca sarkát. Egyszerre csak sötét, félelmes alak toppant eléje. Kis Péter azonban nem ijedt meg a maga árnyékától.

— Ki vagy? — kiáltá merészen.

A megszólított nem felelt, mivelhogy nem tudott azon a nyelven beszélni. Egy rövid gubába burkolódzott öreg ember válaszolt helyette.

— Az én szamaram ez, kérem átosan, a kit a légátus urunk tiszteletére vezettem ki a faluvégre.

Kis Péter nagyot bámult.

— A légátus uruk tiszteletére? — kérdé megnyúlt ábrázattal.

— Ugy bi'on! — folytatá a töpörödött emberke, — mivelhogy én vagyok a mattyi kálvinista egyház dékánja.

— Hát aztán mit akar kelmed a szamarával?

A harangozó egyet rántott a vállán, aztán kicsinylőleg végig mérte szemével a «jövevényt», a ki még azt sem tudja, hogy miért szokás kivezetni a szamarat a légátus elé karácsony estéjén.

— Hát biz' én, — bökte oda foghegyről, — isten lovát akarnék belőle csinálni és a légátus urunkat felültetni a hátára.

Kis Péter majd hanyatt esett ijedtében.

— Mit?! — kiáltá húzódozva, — a szamár hátára... engem?...

A harangozó felütötte vastag báránybőr sipkáját.

— Nini, — rikácsolá vigyorgó arcezel, — hát kigyelmed a mattyi légátus?

— Én ám, atyámfia, de azért mégsem ülök az isten lovára.

A töpörödött vén ember elkezdett hálálkodni.

— Hozta a názáretbéli Jézus Krisztus kigyelmedet minálunk, légátus uram! Szálljon papi szívébe a vigasztalás szent lelke, hogy annál nagyobb örömet hirdethessen egyházunk buzgó hiveinek Krisztus urunk születésének szent ünnepén...

— Jól van, jól, egyházfi uram, — vágott szavába a légátus, — most már vezessen a parochiára.

A harangozó oda fordította eléje a szamár hátulját és jóindulatulag biztatta:

— Üljön fel hát, tiszteletes légátus uram!

A légátus visszahőkölt.

— De bizony nem ülök én; inkább visszamegyek, a honnan jöttem.

Ezekre a szavakra meg a harangozó ijedt meg. Szentül elhitte, hogy a légátus beváltja fenyegetését. Azt a szégyent pedig csak nem viselheti el, hogy légátus nélkül térjen vissza a faluba! Megragadta hát a Kis Péter karját s addig rimánkodott neki, míg föl nem kuporodott a szamár hátára.

— Mert lássa kigyelmed, tiszteletes légátus uram, — folytatá beszédét a kis ember, — nálunk ez a módi; még dédapáinkról maradt ránk ez az istenes szokás. Soha légátus be nem lép a falunkba a nélkül, hogy előzetesen az isten lován ne ült volna. Már mi ezt tartjuk. Krisztus urunk is számárháton jelent meg Jéruzsálemben.

— Az már régen volt, — szepegett a légátus, ki feletébb kényelmetlenül érezte magát az isten lován. — Aztán az a bevonulás nem karácsony estéjén történt, hanem virágvasárnapján fényes nappal.

Az öreg ember vállat vont s csendben megindította a

szamarát; mikor azonban oda ért az első ház elé, hát egyszerre csak rákezdte torkaszakadtából énekelni:

Jer, áldott vendég, várunk tégedet,
Tisztítjuk a te útadat,
Egyengetjük a te ösvényedet,
Mutasd meg nálunk magadat;
Igaz hittel szívünkbe fogadunk,
Állandó szállást ott adunk.

A philosophus légátus majd lefordult a szamar hátáról.

— Hagyja el kigyelmed, — nyöszörögte füleit bedugva,
— hagyja el, mert tüstént nyavalyássá leszek!

A «dékán» annál keményebben fújta az éneket, s a mint sanda szemekkel észrevette, hogy az ünnepi követ le akar szállni, hirtelenében megpiszkálta botjával a szamarat, mire az nagyot rugott fölfelé a levegőbe s azzal futásnak eredt.

Végre beértek a parochia udvarára.

— Meghoztuk a légátust, tisztelendő uram, — szólt a harangozó a paphoz, ki lámpással kezében éppen abban a pillanatban lépett ki a tornácra, mikor a szamar benyargalt a kapun Kis Péterrel.

Karácsony szent ünnepe volt. A kis falu tornyában csengtek-bongtak a harangok, dallamos szavukkal buzgó éneklésre, hálaadó imára hívták a gyülekezet nagyjait és kicsinyeit, kik tarka csoportokban hullámozgáltak az utcán meg a templom udvarán.

A fiatal légátus, mikor kinézett a rektor szobája ablakán, a hová elszállásolva volt, egészen elbámult a ritka látványosság fölött. Pedig tegnap este a vacsoránál még azt hitte, hogy őt már nem lepheti meg többé női szépség, mert ő már látott a tisztelendő úr házában egy olyan ormányvidéki tündér Ilonát, a ki képes volna Rafael «Madonnáját» is elhomályosítani szépségével. Aztán az a piczi, összecsuorított mosolygós száj, mily remek szabása az Alkotónak! Úgy kinálatja magát a csókolásra, mintha el sem lehetne nála nélkül...

Merengéséből a harangozó rekedt hangja zavarta fel.

A nép már megtöltötte a szentegyház belsejét, melynek közepén, a «Mózes széke» előtt, a fölterített Ur asztala állott. Ezzel szemben foglaltak helyet az egyház presbiterei, élükön az őszhaju kurátorral; jobbra a férfiak

padjai húzódtak, balra pedig a nőkéi. Itt ült az első sorban a tisztelendő úr leánya is, ki jobbában felnyitott énekes könyvet, baljában selyem esernyőt tartott, mely utóbbival a sűrűn hulló hópelyhektől akarta megóvni ünneplő ruháját, míg a paplaktól a templomig eljutott. A szószékkal szemben az iskolás gyermekek karzata emelkedett, hol a rektor az éneket vezette.

A gyülekezet ajkain fölzendült az ének. Nem volt ez művészi betanult összhangzatos éneklés, de azért mégis magával ragadta a lelket. Most a lelkész is megjelent a légátussal s helyet foglaltak a papszékben a kathedra alatt.

Kis Péter ujoncz volt még a szóoklás terén, érezte, hogy nehéz, de egyszersmind dicsőséges feladat teljesítése vár reája; tudta, hogy most ő rajta függ az egész gyülekezet sze-

me, azért minden erejét össze kell szednie, hogy légátusi hírnévén foltot ne ejtsen.

Nemsokára elhangzott az ének, s Kis Péter megjelent a kathedrában. A hívek leborulva várták az ünnepi ima kezdetét.

Szép, érczes hangja volt a légátusnak, mely az egész templomot betöltötte. Az előima pompásan sikerült, a predikáció is nagyszerű hatást keltett; az öreg asszonyok még sírtak is, mint valami érzékeny halotti búcsúztatón.

Bele fogott már az Ur imájába is.

— Mi atyánk...

De alig ejté ki az első szót, tekintete véletlenül az angyali szépségű Iona szemével találkozott, mire úgy kirepült fejből az Ur imádsága, mintha csak szárnyai nőttek volna.

A nép irult-pirult, a leányok föl nem vetették volna szemeket Dárius kincseért. Ilonka oly nagymérvű zavarba jutott, hogy hirtelenében még a selyemesernyőjét is felnyitotta és az alá rejtette bájos fejcskéjét.

Kis Péterrel forogni kezdett a templom, szemei előtt boszorkánytáncot jártak a hívek; de azért másodszer is hozzá fogott nyöszörgő hangon:

— Mi atyánk...

A pap nem állhatta tovább szó nélkül s halkán felsugta a kathedrába:

— Ki vagy...

A légátus becsülettudóan válaszolá a kérdésnek vett szavakra:

— Én Kis Péter légátus vagyok, szolgálatjára.
A legények padjából elfojtott nevetés hallatszott. A rektor rákezdte a 61-dik dicséret 5-dik versét:

Most látjuk már, a mit szem nem látott,
Halljuk, a mit egy fül sem hallhatott...

Kis Péter szédelegve támoalgott le a Mózes székéről s kalapját felkapva úgy kirohant a templomból, hogy meg sem állott, míg át nem lépte a falu határát.

Csak itt ocsúdott fel rettenetes lelki állapotából. Sietett Terentásra a vasuti pályaházhoz.

Mikor az ünnepek után következő első napon véletlenül találkoztam vele a Kálvin-téren (akkor még Szénatér), szinte felkiáltottam bámulatomban.

— Hát Matty? — kérdém tőle kinos elősejtelemmel.

Ő lehajtotta fejét s csak amnyit mormolt fogai között:

— Macses.

Mindent megértettem.

— Pajtás, — szolt hozzám rövid hallgatás után komoran, — add vissza a névjegyemet!

— Miért adnám?

— Mást nyomatok helyette; nem akarok többé ünnepi követ lenni.

Paal Gyula.

Csizmadia-észszel.

Szomszéd. Ugyan, majszter úr, miért kinozza azt a szegény fiút olyan gyakran, hiszen egészen elesenevészedik!

Csizmadia (újra bele kapaszkodván tanoneza borzas hajába). Már hogy csenevészednék el, hisz mindig csak fölfelé húzogatom a hajánál fogva, hát nem csenevészedhetik, sőt inkább nyúlni fog.

Illusztrált közmondás.

Egy ember, a ki becsapja az egész világot.

Gyöngé asszony.

Asszony és gyöngé, mint a többi;
Mint lány, mit tett ezért?
Kardesörtetésre szíve dobbant,
S egy századtól se félt.

Asszony és gyöngé, mint a többi;
Most hogy menyecske, hát
Mit tesz? Mindennap rendszeren
Elpáholja urát.

Haan Béla.

Félkartársak.

A. Kicsoda az úr, hogy így beszél velem?
B. Én zeneszerző vagyok.
A. No hát én meg helyszerző vagyok.

Tünődés.

Megszökött az öreg Pinkelesz fia, magával vivén fivérének kétezer forintját. Ugyanekkor tűnt el rejtélyes módon a Pinkelesznél szolgálatban levő Rebeka cselédleány is. A rendőrség másnap megállapította, hogy a leány a Dunába ugrott, mert a part mentén talált kendőt Pinkeleszék a leányénak ismerték fel.

Két hét múlva levél érkezett Jeruzsálemből, melyben a megszökött Smüle értesítette az öregjét, hogy szerencsésen oda érkezett. Rebeka is ott van, s azóta boldog pár lett belőlük.

Nagyot nézett az öreg erre a levélre, aztán így kiáltott fel:

— Soha se nem todtam, hojd o Dona a Vürüs tengerbe foljik.

A vő öröme.

Kifizamult az anyósom lába; de hála az égnek!
Jöttek a mentők, s így mentve valék, de nem ő.

Mea.

Toasztos úr.

Toasztozni senki se
Tudott úgy, mint Pál úr,
Nem akadt fel, volt habár
Szó akármely tárgyról.
Ha elején bele sült,
Azért ő még le nem ült,
Bele fogott hátul.

«A dicső nap hajnala
Felderült», így kezdte,
Akár vala tiszta regg,
Akár borús este.
Mert körülé ám a bor
Minden tárgyat aznapon
Rózsaszínre feste.

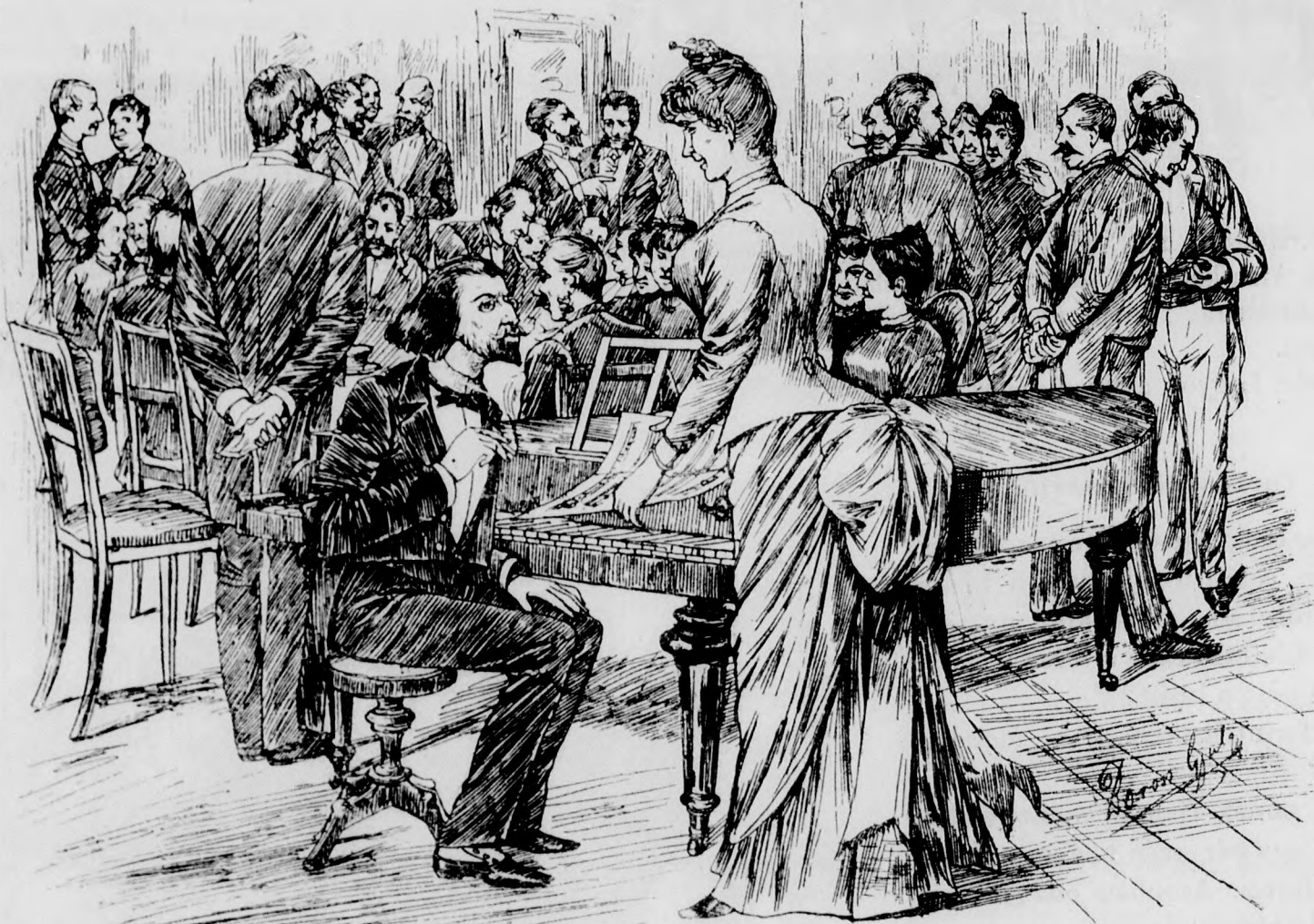
«Éljen! éljen! éljen!» ez
Lett a rendes vége,
Hogyha volt a lakoma
Jubileum-féle,
S hogyha gyásztor is vala,
S kiért hangzott bő szava,
Földbe is volt téve.

A halál se győz hamar
Toasztozó Pálon,
«Éljen, éljen!» ordított
A halálos ágyon.
Nyelve soká mozga még,
Bár orvos is volt elég,
Kezelé vagy három.

Végre lelke elröpült,
Hogy az égbe szálljon;
De rádörgött ott az Úr:
Pokolba mégy, Pálom!
Nem, mert sok volt a toaszt,
Hanem amért ugyanazt
Elmondottad százszor.

Haan Bela.

Ez is műértő.

Népdalokat játszik nagy társaság előtt a zongoraművész. Mikor bevégezte a játékot, kezébe veszi a zongora mellett álló hölgy a kottát, mely természetesen magyar szövegű volt.

— Mondja csak, művész úr, — fordult a zongoraművészhez, — tud ön német kottából is játszani?
— Tudok, nagysád, abból is; de legjobban játszom francia kottából, — válaszolá a művész.

Magára vette.

«Szegény Jonathan»-t adták a vidéki színpadon. A szereplőnek ezen szavaira: «Oh te szegény Jonathan, mit csinálsz te ezután?» felszólal a hallgatóság közül Kohn Náthán, a ki kevéssel azelőtt mondott csődöt:
— Hát mit sináljok? Ój özletet nyitok.

Furcsa logika.

— Mennyit kérsz azért a tehénért? — kérdi egyik kupecz a másiktól.
— Száz forintot.
— Hogy kérhetsz annyit, hisz oly kicsi, hogy alig látom.
— Kicsi, de vén, — válaszolá önértetesen a másik.

Csipős válasz.

Aggszűz. Képzeld csak, édes hugom, hozzám is beszállásolnak egy hadnagyot. Arra kérnék tehát, töltsd nálam ezt a pár napot, míg tovább masiroznak. Tudod, nem szeretnék hírbe jönni egy huszár-hadnagygyal.

Menyecske. Legyen nyugodt, édes néni, — ő sem.

A furfangos vásárló.

Megáll az öreg Gansléber a piacon egy szép kővér, sötétbarna tollazatú libapár előtt és kérdezi a kofától, a kiről meglátni, hogy még dilettáns ezen a téren:

— Hojd odjo o libáit?

— Egy forint hatvanért, — mondja a kofa.

Megörül ennek Gansléber, hogy ilyen olcsón jut egy pár szép libához s már ki is akarja fizetni. Azonban oda szól egy mellette álló hitsorsosa neki zsidóul, hogy a kofa ne értse:

— Hát maga igaz zsidó létére vadlodakat okor venni?

— Vadlodakat? — kiált fel Gansléber ijedten.

— Nü hát nem látjo o sötétbarna tollukról, hojd vadlodak, o miket jó zsidónak nem szobod enni?

— Ho vadlodak, akkor nem is kell nekem, — szól Gansléber iszonyodva s ledobja tüstént a libákat, a miket sietve kifizet a hitsorsos és markába kaczagva odább áll velük.

Alapos bírálat.

Műbíráló. Ezen a tájképen az a két alak nem a legjobb ugyan, hanem ez a fa a megszólalásig hü.

Nevető fejfák.

Eltörött a méeses, az olaj kifutott
Feller Feri boltos már ide kijutott.
Czukrot, kávé, rummot Pesten még megvette
De ez volt ő neki az utolsó tette
Mindhiába várták haza a vásárral
A boltjában mostan felesége árul.

Állj meg, ha jársz erre vándor!
Itten nyugszik Trammer Sándor
A hívek sirversét írta
Mig kezét mozgatni bírta
Hat láb föld van most felette
Új kántort fogadtak már helyette.

Itt nyugszik Hell N.
Akaratja ellen.

Túlságos pontosság.

— Hol és mikor született? — kérde a tanár az újonnan belépő tanulótól.

— Bagon születtem 1878 deczember hóban, de a napra s az órára már nem emlékezem világosan, — válaszolt a gyerek.

Furesa örökség.

Hüvösre kísérték a jómadarat. A mint a jól ismert helyiségbe belép s meglátja, hogy a szegen valami más jóra való egyén tarisznyája lóg, ily szavakkal förmed az őt kísérő rendőrrre:

— Hogy engedhették meg, hogy ide más akasztza a tarisznyáját, hisz ez az én tarisznyámnak a helye, az apám meg a nagyapám is mindig ide akasztotta tarisznyáját!

Sarokba szoritva.

Titokban szenvedélyesen szerette Sunyiné az ő Györgyét. Meghallja egyszer Sunyiné bakfisch leánya, a mint édesanyja elragadtatással szól lovagjához:

— Oh György, milyen boldoggá tesz engem!

Másnap nem állja meg az együgyü leányka, hogy meg ne kérdezze:

— Mondd csak, mamácskám, ki az a György, a ki boldoggá teszi az embereket?

Sunyiné rögtön tudta, honnan fú a szél, de föltalálta magát, mondván:

— Hát szent György, leányom, a kit ujabban védőszentemül választottam.

Nem sokára megismerkedett a kis leány a szomszédjuk Imre nevű fiával, a kinek esténként gyakran találkat adott a kertben. Anyja gyanakodni kezd, rájuk les s nagy meglepetésére hallja, hogy leánya épen úgy sóhajt fel, mint ő maga szokott. Elölép s hevesen támad leányára.

— Ej, mamácskám, — válaszol nyugodtan a leányka, — miért haragszol olyan nagyon? Te Györgyöt választottad, én meg Imrét.

Váratlan fordulat.

571

— Ha feleségem volna, egyetlen kívánságát sem volnék képes megtagadni!

— Ah, milyen pompás férj válnék önből! Miért is nem nősül meg?

— Épen azért.

Nagy bevásárlás.

— Hozzanak, kérem, a Mócsi kisasszonyékhoz különböző színű és minőségű szöveteket, — mondja Mócsiék szobalánya egy divatkereskedésben.

Nosza! neki állnak mindjárt a segédek a pakkolásnak s jókora nyalábbal állit be az egyik segéd Mócsiékhoz, előre örülve, hogy milyen jó vásárt esinálnak majd velök. A kisasszonyok nézik, bírálgatják a különféle szöveteket, mig végre a segéd megunván a már majd két órán át tartó tanácskozást, megkérdezi az egyik kisasszonytól:

— De hát, nagysád, kérem, tulajdonképen milyen ruhára való szövetet tetszik parancsolni?

— Hát egy — *konyhakötőre* valót.

Különös dekretum.

Történt az oláhfalusi székelyek földén, hogy a földmivelő atyafiak nagy boszuságára heteken át szakadt a menyeyei áldás, nekik pedig a buzát épen akkor kellett volna elvetniök. Egy darabig csak túrték, a meddig túrhették; de végre is megsokalták, s összeült a kupaktanács, hogy valamiképen segítsen a dolgon. Itt azonban hamar végeztek, mert a kisbíró tiltakozott az ellen, mintha ily fontos dologban az előljáró testület, saját felelősségére, határozatot hozhatna. Nem volt mit tenniök: falugyűlést hívtak össze a legközelebbi vasárnap délutánra.

Nagy volt az érdeklődés. Megjelent a falu apraja, nagyja; asszonyok és gyermekek egyaránt. Aztán megkezdődtek a díkeziók, az indítványok és javaslatok. Beszélt ott mindenki, a ki szóhoz juthatott. Ajánlották, hogy a dullóhoz követséget kell küldeni, hogy segítsen a bajon; szóba hoz-

ták, nem volna-e jobb a püspök úrhoz fordulni? De mindezek heves ellenzésre találtak, mert a nemes község autonomiáján ejtettek volna érzékeny csorbát. A falu Nesztora a szokásra utalt, hogy mint ennekelőtte, legjobb abba hagyni a dolgot; de ez a konzervatív szellemű indítvány is természetesen elesett. Csak a késő esti órákban tudtak megállapodásra jutni Hosszú Péter erdőpásztor megfontolt javaslatával, a melyet szóról-szóra egyértelműleg el is fogadtak. Hangzott pedig ilyformán:

— Ha esendesen hull az Úr ajándéka, hát hadd hulljon továbbra is; de ha valami fergeteges idő talál lenni, ki az ördög áll eleibe?

A gyűlés elégtelenen oszolt el, mint a ki jó munkát végzett; Hosszú Pétert pedig a következő évben a falu ügyeinek élére állították.

Kedélyesen.

Két végrehajtót vitt haza egy falusi fuvaros, midőn egy dülőútra érnek, melyen kocsival nem szabad járni; de a fuvaros, hogy hamarabb haza érjen, a dülőútra tért kocsijával, mivel sógora volt a kerülő, a ki megengedte neki, hogy teherrel átmehessen rajta. Midőn megpillantja a kerülőt, hátra szól a végrehajtókhöz:

— Téns urak, bukjanak le a kocsiba, mert erre csak teherrel szabad járni. Majd azt fogja hinni a kerülő, hogy trágyát viszek.

Egy kis félreértés.

A hittani órán azt kérdi a tanár egyik tanítványától, hogy mikor történt a *schisma szakadás*?

— A talpa biz' a már két hete, hogy elszakadt; de a feje nem tudom, hogy mikor fog elszakadni, — feleli a kérdezett.

Különbség.

— Jaj szomszédasszony, úgy-e András koma megint be volt rugva?

— Most csak benyalva volt, mert nem rugta be az ajtót, mint a multkor.

Ádám még Évának úrként parancsola,
Nem csoda!... Évának nem volt még papucsa!

Kunsági B.

Udvariatlan emberek a papok: csak akkor tömjéneznék a nőknek, mikor már meghaltak.

Kivágta magát.

Úr (az utczán didergő vén cigányhoz). Nesze, itt van egy hatos, végy magadnak tüzelőt. (Később újra találkozik a cigánnyal, a ki tisztességesen be van rugva, s reá kiált): Te gazember! hát azért adtam neked a hatost, hogy eligyád, nem pedig hogy melegítőt végy az árán?

Cigány. Kenyergem á nágyságos úrnák, hisen á gyumrum ázs én melegítő kemencsém, ábbá pedig csak pálinkával lehet befiteni.

Postahivatalban.

A postatiszt épen az ujságot olvasgatta s mellette nagy bulldog kutyája heverészett, midőn a farmosi paraszt belépett a hivatalba egy levéllel.

Tünődve áll meg egyideig, nem látván a lapba temetkezett tisztet, végre kifelé indul.

— Menek, mer' nincsen itt senki, — dörmögi magában.

— Ki az ott? — kiált fel a postatiszt, letéve az ujságot.

— Én vónék biz a', megkövetem, a Gyuri Mikó Marcsi. Ezt a levelet hoztam vón' ni!... Én biz azt hittem az ímént, hogy csak ez az egy kutya van itt a hivatalban.

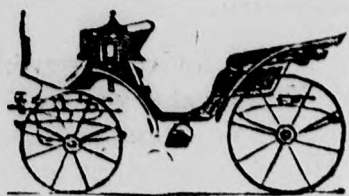

Mentor. Némelyikben szikrázó ötletre bukkantunk. Természetes, hogy felröppentjük. — Vác. X. Y. Legközelebb képpel. — Budapest, K. B. Csupán egyiknek «eselekvény»-ét kicsinyeljük a hét versszaknyi terjedelemez. — Kalocsa, B. N. A mi arravaló, nagyobb részt bele is tettük már, hadd beszéljenek ők helyettünk! — Névtelen. Fél siker után egész kudarcz. — Dr. Peneczilus. Kivánsága szerint félretettük. — Esztergom, H. Jut is, marad is a jövő számra. — Vác, G. J. Most is bevált valamennyi, a mult hetiek a képek miatt késtek mostanáig, kivánságát méltányoljuk. — Budapest, L. L. Az adomákból válogatunk, a versek válogatottak. — Szabadka. Egyiket besoroztuk, a másik nem érdemli meg a közlést, még kevésbé az illusztrálást. — Budapest, K. A rövidebb jön, a hosszabb marad. — Orsova, Sz. Gy. Nincs eléggé kiélezve; mi pedig nem vesződhetünk a javításával. — S.-A.-Ujhely, K. Mint láthatja, nem sokáig hevertettük. — Budapest, Z. O. A beküldött adomákat egytől-egyig megtalálhatja régibb évfolymainkban, a versek fölötté gyarló. — Budapest, O—o. Jeles apróságok, mindenkor szívesen látjuk, csak arra kérjük, hogy a papirnak csupán egyik oldalát tessék beírni. — Zilah, F. B. Nem válogathatunk a javából, mert mind jó, még az anyós-élez is, melyet egyéb oknál fogva nem közölhetünk. Kép alá is boesátunk egy párt. Világért se hagyja abba! — H.-Böszörmény, S. B. Hogy a folytatás más témáról szól, azt csak helyeselhetjük, annál is inkább, mert ez a «más» még az elsőnél is jobb ötlet. — Nagy-Várad, F. E. Van benne spiritus, métrum meg sok is, úgy hogy bele fárad az ember, mire a végére jut. Nem a pihentetés, hanem a sok közlés esinál ódonságot az ujdonságból. E felől tehát nyugodt lehet.

A szerkesztésért felelős: Baróti Lajos.
Franklin-Társulat nyomdája.

Faptulajdonos: BARÓTI LAJOS.

A képeket horganyba edzi: Freund.

Mindennemű
kész uri fogatok
és **halottas kocsik**
tetemesen leszállított árak mellett,
még részletfizetésre is, kaphatók
140 forinttól feljebb.

BOGDÁN JÓZSEF
kocsigyáros.

Gyár: Budapest, IX., páva-u.
10 és 12. Raktárak páva-u'teza
7. sz., muzeum-körút 10 és 9.
Árjegyzékek ingyen és bérmentve.

Petroleum-lámpák

legnagyobb választékban, legolcsóbb gyári árakon.

☛ Legujabb kitünő égő rendszer. ☛

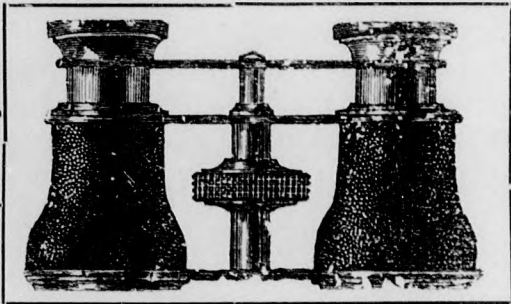
BRÜNNER TESTVÉREK

Budapest, Koronaherczeg-utca 3.

Árjegyzékek és rajzok ingyen és bérmentve.

Legfinom. salon-petroleum és császár-olaj csakis I-ső minőségben.

☛ Minden mennyiség bérmentve házhoz szállítatik. ☛

Calderoni és Társa

LÁTSZERÉSZEK,

Budapest, váci- és Deák-utca sarkán,

ajánlanak a legnagyobb választékban és igen jutányos
árakon legujabb szerkezetű **szemüvegeket**, **orr-csip-**
tetőket, **színház-, utazó- s tábortárcsöveket**,
Aneroid légszámolókat, **lázmutató és fürdő-**
hőmérőket, stb. **Fényképezési készülékek** mű-
kedvelők, **tour sták** és **festő-művészek számára.**

Képes árjegyzékek kívánatra
bérmentve megküldetnek.

Placht testvérek

es. és kir. szabadalm.

hangszergyára,

BUDAPESTEN,

Józseftér és Wurmucza sarkán

Legnagyobb raktár minden-
nemű hangszerekben.

Képes árjegyzékek ingyen
és bérmentve.

Különlegességek:

iskolai hegedűk.

Mechanikus
szalon-zenehangszerek:

Ariston, Phönix,

Victoria, Melyphon,

Piano-melodico,

Orpheus, Manopán,

Symphonion,

Herophon, Helikon,

Harmonika-fuvolák

1/2, 2, 3 octávra.

Sétabot-fuvola,

Iskolai harmonium,

Hangzat-jelzősíp

dalegyletek részére

THEDO tanár-féle

szakálhagyma

legjobb és legbiztosabb szer szép
szakálnövés előidézésére!

☛ Bámulatos gyorsan mozdítja elő a szakálnövést,
ugy hogy még 16 éves ifjak is rövid idő alatt teljes
és erős szakált és bajuszt nyerhetnek használatá foly-
tán, mely tény ezer és ezer elismerő irat bizonyítja.

Igen tisztelt gyógyszerész Úr!

Budweis.

Megvallom Önnek, hogy úgy mint minden hasonló szert a
szakálhagymát is vásári lármának tartottam, míg nem vélet-
lenül egyik barátom eseténél annak előnyös hasznáról magam-
nak meggyőződést szereztem; miért is felkérem Önt, hogy az
ide csatolt összegért ezen kitünő hagymából egy csomaggal
számomra is küldeni sziveskedjék. **Michur A. m. p.**

Tek. Fürst József gyógyszerész úrnak Prágában.

A szakálhagyma joggal nevezhető csudaszernek mert alig
négyheti használat után örvendő tapasztalom, hogy rég óhaj-
tott vágyam végre teljesedésbe fog menni. Kérem stb.

Teschen, 1891 márczius 13-án. **Glindra Venczel**, órás.

Egy csomag ára 1 frt és 2 frt 10 kr.

Főraktár Budapesten: Török József gyógyszertárában
Király-utca 12. sz. Pozsony: Erdy J. gyógyszerésznél.

A «Franklin-Társulat» kiadásában Budapesten megjelent és
minden könyvtárban kapható:

SEGITS MAGADON ÉS ISTEN IS MEGSEGIT

A ROCHDALEI BECSÜLETES TAKÁCSOK TÖRTÉNETE ÉS SIKEREI

G. J. HOLYOAKE MŰVE UTÁN

ÁTDOLGOZTA

BERNÁT ISTVÁN.

Ára füzve 30 kr. — Postán bérmentve meg-
küldve 35 krajczár.

A „Franklin-Iársulat“ kiadásában Budapestén megjelent és minden könyvkereskedésben kaphatók

az 1892. szökő évre szóló általánosan kedvelt dús tartalmu

NAPTÁRAK

ugymint:

ISTVÁN BÁCSI NAPTÁRA. XXXVII. évfolyam.
Képekkel. Alapítá Majer István. Füzve 50 kr.

PROTESTÁNS UJ KÉPES NAPTÁR.
XXXVIII. évf. Szerk. legifj. Szász Károly. Füzve 50 kr.

FALUSI GAZDA NAPTÁRA. XXVIII. évfoly.
Szerkeszti Kovácsy Béla. Füzve 80 kr.

LIDÉRCZ-NAPTÁR. XXXI. évfolyam, képekkel.
Füzve 60 kr.

HONVÉD-NAPTÁR (együttal katonai naptár). XXV.
évfolyam. Szerkeszti Aldor Imre. Füzve 60 kr.

AMAGYAR NŐK HÁZI NAPTÁRA. XXIV.
évfolyam. Képekkel. Füzve 60 kr.

BORÁSZATI NAPTÁR. Szerk. dr. Nyári Ferencz.
XIX. évfolyam. Füzve 80 kr.

SZÉKELY-EGYLETI KÉPES NAPTÁR.
Szerkeszti a központi választmány megbízásából *Benedek Elek*. XI. évfolyam. Füzve 25 kr.

NEUER ILLUSTR. VOLKS-KALENDER für
Ungarn u. Siebenbürgen. XXVII. Jahrg. Geheftet 50 kr.

HATÁRIDÓ-NAPTÁR, mindennemű hivatalnokok, ügyvédek, jegyzők, orvosok, gazdatisztek, utazók és üzérek számára, hasznos jegyzetekkel és 366 üres lappal ellátva, írópapíron és kemény kötésben 1 frt 20 kr.

AMAGYAR NÉP NAPTÁRA. Szerkeszti ifj. *Tatár Péter*. Képekkel. XXXVII. évfolyam. Füzve 25 kr.

UJ FALI NAPTÁR egész iv 20 kr.

NEUER WANDKALENDER, 1 ganzer Bogen 20 kr.

Hirdetések ára e rovatban: minden szó 2 kr., vastagabb betűből 4 kr. Sorszerinti megrendelésnél 1 petit sor 8 kr. Több-szöri hirdetéseknel árkedvezmény adatik. Egyszeri hirdetés előre fizetendő. Czim-mel ellátott vagy poste restante megrend-e-léseknél 30 kr. bélyegdíjt is kell fizetni.

KIS HIRDETŐ

E rovat számára a megrendelések minden esütörtök délig a hirdető hivatalba kü-l-dendők. Ajánlva is lehet a leveleket kü-l-deni. A beérkezett levelek csakis a hir-de-tési nyugta felmutatójának adatnak ki. Vidékről történő kérézéseknél a válasza-ra evéljegyek melléklendők.

E rovat számára hirdetések fölvetetnek és felvilágosítások mindenkinek ingyen adatnak Schwarz Gyula hirdető-hivatalában. Budapest, IV., Váci utca 10. szám alatt.

48. SZ. 1891.

A hirdetések egy teljes hétig forognak közkezen, de a később beérkező levelek is elfogadjatnak és a hirdetőknél kiadatnak.

November 29.

JAEGER tanár társulata.

Tulajdonos:

Jordán Károly.

Egyedüli főraktára

a valódi „normál“-alsóruhaneműeknek

BUDAPEST,

IV., Váci-utca 30.

Férfi, női és gyermek-normál-alsó-ruhaneműek, valamint felső-ruháknek mértékszerinti elkészítése saját műtermünkben.

Képes árjegyzék: ingyen és bérmentve.

A karácsonyi

közelgő ünnepek alkalmából van szentesék a t. hirdető-k figyelmét felhívni az **Uram-bátyám** és a **Bolond Istók** című hetilapokra, a melyek köztudomás szerint hazánk legműveltebb, legvagyonosabb lakosai közt és az összes elő-ke-lő nyilvános helyeken fel-találhatók. A hirdetői árak *nagyon jutányosak*. Megren-de-lések a **hirdetőhivatalba** intézendők. A hirdetés szö-ve-gének megszerkesztését a **hirdetőhivatal** díjtalanul esz-közli. 419

Zongora-

órákat ad és a francia nyelv-ből alapos oktatást nyújt egy férjes nő, a ki főleg a francia nyelven való **társalgásra** is ajánl-kozik. Czimét az **«Uram-bátyám»** hirdető-hivatala adja tudomásul. 390

Villa-eladás.

Egy nagyobb villa, a **Szép Ho-nától** néhány percznyi távol-ságra, szabad kézből 18,500 frtért eladó, kedvező fizetési föltételekkel. A villa főépü-letében van: 3 nagyobb és 2 kisebb szoba, veranda, cseléd-szoba, closet; a melléképület-ben: vendégszoba, fürdőszoba, konyha, 2 cselédszoba, istálló, kocsiszin stb., tekepálya és szép kert. Bővebb értesítés kapható: az **«Urambátyám»** hirdetői irodájában, 393

Külföldi

használt régi bélyege-ket, egész gyűjteményeket is, jó áron megvesz egy műbarát. — Az eladók sziveskedjenek ajánlataikat czimükkel ellátva **Bélyeggyűjtemény** jelige alatt az **«Urambátyám»** hirdető-hivatalába intézni. 398

Az „Urambátyám“

apró hirdetői rovata **alkal-mazást adók és keresők** számára nagyon fontos. — Kiválóan alkalmas továbbá **családi jelentésekre, el-je-gyzési hírekre, esküvőre** való meghívásokra, születési jelentésekre, **névnap** gra-tulációkra, **eladási és vételi hirdetmények** és más hasonló köz'eményekre. A hirdetői árak *nagyon jutányosak*. Az **«Urambátyám»** egy **egész hétig** forog köz-kezen, a mely körülmény folytán a hirdetések minden-ben meghozzák a kívánt ere-j-ményt. Az **«Urambátyám»** hirdető-hivatala *minden díj nélkül*, a legkészségesebben ad felvilágosítást úgy szóval, mint levélileg is, ha az illető beküldi a válasza szükséges postabélyegét. — A hirdetői megrendelések, az esedékes összeg beküldése mellett, az **«Urambátyám»** hirdetőhi-vatalához intézendők. Több-szöri hirdetésnél megfelelő **árkedvezményt** nyújtunk. 397

Monoron,

Budapestről egy órányi tá-volságra, egy szép ház gyü-möles- és ákáczfákkal, sza-bad kézből nagyon jutányos árért eladó. A **zóna-tarifa** behozatala folytán alig néhány krajczárért a fővárosból Monorra lehet utazni, a hol tudvalevőleg **vasuti állomás** is van. — Bővebb értesítést ad az **«Urambátyám»** hirdető-hi-vatala. 391

Eladó ház!

Budán, a várban, a belügy-ministerium, pénzügyminis-terium, az egy-temi és állam-nyomda, a Nándor-kaszárnya, az I-III. ker. kir. járásbíró-ság és a várbeli főpostahiva-tal közvetlen közelében, egy nagy **emeletes ház**, melyben kitűnő for almi vendéglő-üz-let és fűszerkereskedés is van, 50,000 frtért **azonnal eladó**. Szives vételi ajánlatok **Buda-vár** czim alatt az **«Uram-bátyám»** hirdető-hivatalába intézendők. 422

Térképek!

Kitűnő térképeket adok el **könyvtárak és műbaratok** ré-szére, a legjutányosabb áron. Szives vételi ajánlatok **«Tér-kép»** czim alatt az **«Uram-bátyám»** hirdetőhivatalába in-tézendők. 412

!!Tiroli daltársulat!!

A fővárosi vígadó bérlője, ifj. **Kommer Antal**, a jelenleg leghíresebb **tirol** **daltár-sulatot** szerződette néhány föllépésre. A vígadó diszes **sör-sarnoka** naponkint este fél 8 órától kezdve mindig tömve van, mivel a csekély, 30 krnyi belépti-díj számi-tásba sem jön ama kitűnő élvezettel szemben, a melyet a **tirol** **daltársulat** nyújt. **Bochner József** vezetése alatt 2 férfi és 3 hölgyből áll e híres **tirol** **daltársulat**, melynek tagjai mindannyian valódi nemzeti jelmezt visel-nek. Az eredeti természeties-ség nyilatkozik e kitűnő **ti-rol** **daltársulat** énekében; az a valódi természeties-ség, mely maga a legnagyobb mű-vészet. Néhány napig tart még a **tirol** **daltársulat** szereplése; a ki tehát kitű-nően mulatni akar: keresse föl a vígadói sör-sarnokot, s hallgassa meg a **tirol** **dal-társulat** éneklését. 421

Titkári

állást elvállal egy nőtlen, szakképzett férfi, a ki minden tekintetben megfelel ily bizal-mas állásra. Szives ajánlatok az **«Urambátyám»** hirdető-hivatalába intézendők. 417

Képes árjegyzék ingyen és bérmentve.

Nagy képes ár-jegyzék ingyen és bérmentve!!

Sternberg Armin és Testvére

Ugyszintén har-monikáról szóló külön árjegyzék

Hangszer - Ipar - Telep

Saját készítményű mindennemű vonó-, verő-, fa- és rézfúvó-hang-szerek s azok kellékei és hozzá-valóinak nagyválasztéku raktára

Mindennemű hangszerek ávitása pontosan eszközöltetik!!

Budapest, Kerepesi ut 36.

Harmonikáról külön árjegyzék!!